

briels b.v. zijn een verheugende bijdrage der laatste jaren, een paar werken (nog te weinig) van Van Gogh en een deel van de collectie Neuhuys zijn groote verbeteringen. Het museum lijdt zwaar onder de mededinging van het Rijksmuseum, dat zooveel modern werk o.a. de collectie Drucker inpalmde en er zelfs voor uitgebouwd moest worden. Men heeft nu de bijna op Fransch fonctionnarisme geïnspireerde slordigheid van organisatie te aanschouwen, dat één museum uitgebouwd moet worden, om schatten te herbergen, die logisch thuis behooren in een ander dat half leeg staat. Doch die ramp der armoede zou het Suasso-museum met meer waardigheid dragen, als het zijn verzameling beter op peil hield en door schikking een meer representatief en instructief karakter gaf. De factoren daarvoor zijn zeker aanwezig.

C. V.

DE DIERTEEKENAAR VAN DE POLL.

In den Kunsthandel Schüler & Eisenlöffel te Amsterdam stelde vorige maand de jonge teekenaar Van de Poll eenige studies, teekeningen en schilderijen ten toon. In de diergaarde te Antwerpen heeft hij vele zeer serieuze studies gemaakt van wilde dieren, en al wie weet hoe moeilijk en geduld-eischend het waarnemen en opteekenen der kenmerkende vormen en houdingen van dieren is, zal het resultaat weten te waardeeren. De karakteristiek van leeuwen, tijgers, jaguars, apen, is telkens raak en de teekenaar heeft met smijdlige krijtlijnen, geaccentueerd nu en dan door een witje

of een kleurtje, het organische, bewegelijke, levende van het dier, het soepele van de huid, die spieren en beenderen bedekt, bewonderenswaardig weergegeven.

Van de Poll lijkt mij een ernstig en talentvol werker. Reeds meermalen had ik gelegenheid op het eerlijke, studieuze van zijn arbeid te wijzen, waarbij ik dan tevens meende te moeten zeggen, dat het hem aan een aangeboren of geschoolde smaak wel wat mankeert. Sommige teekeningen lijden er hier weer bepaald onder, dat ze op hardblauw papier gemaakt zijn, en de schilderijen zijn rauw van kleur, nagenoeg zonder gevoel voor toon. Terwijl de teekenaar zoo goed en zoo overtuigend de actie weet uit te drukken en den blik van die wilde dierenkoppen te typeeren, heeft de schilder in al zijn uitingen iets kinderachtigs, plaatjesachtigs, door zijn gemis aan levend kleurgevoel.

Misschien is de weg van Van de Poll daardoor op voor hem zeer praktische wijze afgebakend. Zijn teekenwerk is zoo goed, zoo veelbelovend! Behalve de reeds genoemde dierstudies, zag ik op deze tentoonstelling nog een „Blatt” met allerlei paardenspel-figuren, clowns, een schoolrijdster, komische zangers, zangeressen, enz., losjes gegroepeerd. Het toont den teekenaar van een nuchtergeestige zijde, het toont ook, dat hij het reeds bracht tot een beknopt typeeren, dat aan de figuren iets van de charme van het geïmproviseerde geeft. Hier zijn eenige kleurtjes zeer smakelijk aangebracht en men kan geloof ik verwachten, dat Van de Poll het in die richting nog verder brengen zal.

C. V.

